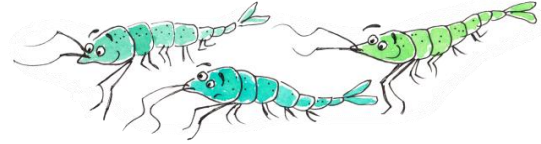

OP HET STRAND

Garnalen kruien

In de herfstvakantie is het een drukte van belang op het strand. Bij de duinen van paal 17 staat een grote groep mensen rond een barbecue braadworstjes te eten. Op een grote brander zijn anderen bezig garnalen te koken. Het is wel koud, maar de zon schijnt en de mensen praten en lachen. In de eerste en tweede geul zijn wel twintig mannen garnalen aan het vangen. Opa Sippelaar en de tweeling zijn er ook druk bezig. Tante Trijn is mee om de garnalen te zeven, zodat ze alleen grote garnalen mee naar huis nemen. Naast haar staan veel andere vrouwen, ook met zeven en emmers. Wat een garnalen zijn hier onder de kust in de geul langs het strand. Opa Sippelaar heeft drie kruien met netten gemaakt, die van de tweeling zijn wat kleiner dan die van hem. Het is best zwaar werk om een garnalenkrui voor je uit te duwen. Tim en Tamara hebben hun wetsuit aan, die ze ook dragen bij het surfen. Opa Sippelaar heeft zijn oeroude wetsuit, die hij vroeger aan had als hij ging duiken, aangetrokken. Het is hier en daar een beetje lek, maar hij heeft het er warm in. Een beetje nat worden is voor hem geen probleem. Het kruien gaat erg goed, ze hebben al veel garnalen.

Voor het kerstdiner.

“Waarom vangen we eigenlijk zoveel garnalen?” vraagt Tamara aan tante Trijn. Ze wijst op de ene volle emmer, waar de garnalen al bijna uitspringen en de andere emmer, die halfvol is. Tante Trijn vertelt haar dat Tamara’s moeder een kerstdiner wil geven voor veel mensen. “Ik heb aan je moeder beloofd dat ik zal zorgen voor een voorgerecht en een nagerecht: een garnalencocktail en een cranberry-ijstaart. En het allerlekkerst zijn de garnalen van het strand, gekookt in zeewater.” Tamara doet nog een trekje. Ze loopt naast Tim en even verderop komt opa Sippelaar hen tegemoet. Hij roept: “Ik ga een

eindje verderop, we hebben hier alles weggevangen.” Als de tweeling tante

Trijn passeert en hun garnalen in haar zeef willen gooien, blijft die

stokstijf staan met haar hand voor haar mond. “Opa,” zegt ze en ziet

helemaal bleek. De tweeling keert zich om en kijkt in de richting

waar ze opa net nog zagen. Het enige wat

ze nog van hem zien is zijn rode muts,

die drijft op het water. Ook andere

mensen wijzen en kijken bezorgd.

Hoe kan opa opeens van de

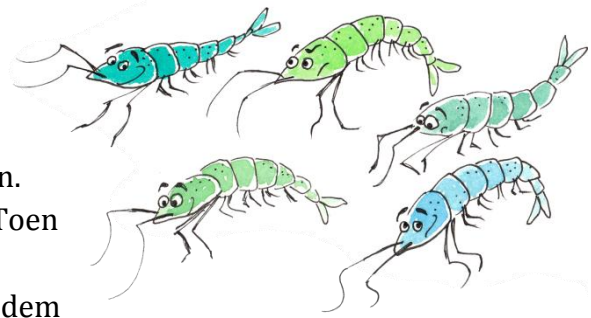
aardbodem verdwenen zijn?

Kuilen en gaten in het strand.

Maar dan beginnen de mensen te lachen en komt opa proestend en luid lachend weer boven.

“Er was daar verderop een diep gat in de geul. Toen ik met mijn krui erin kwam, bleek dat gat veel dieper te zijn dan ik dacht. De krui raakte de bodem

niet meer, ik had dat niet verwacht en dook er op mijn kop achteraan,” roept hij naar tante Trijn en de tweeling. Hij komt door het water naar hen toegelopen, het garnalennet heeft hij hoog in de lucht zodat de garnalen niet kunnen ontsnappen. De mensen om hem heen kloppen hem op zijn schouders en lachen met opa mee, die steeds opnieuw aan iedereen vertelt hoe hij opeens in het diepe gat terecht kwam. Als hij bij tante Trijn aankomt, laat hij vol trots de hoeveelheid garnalen zien, die hij heeft gevangen. “Weet je, Trijn,” lacht hij tegen tante Trijn, die nog steeds een beetje witjes ziet, “de garnalen, die je diep weg vangt zijn de beste en je vangt ook nog eens heel veel, want in die kuilen daar zitten ze!” Maar tante Trijn is teveel geschrokken, ze wil naar huis. “We hebben nu wel genoeg,” verklaart ze. Ze verdelen de emmers met garnalen over de jutterskisten voor op hun fietsen en nemen voldoende zeewater mee in melkbusjes, die vroeger gebruikt werden om melk bij de boer te halen. Je kunt ze namelijk afsluiten met een deksel.

Garnalen koken.

Op het fornuis van opa Sippelaar komt een grote soeppan te staan, waarin het zeewater wordt gekookt. Op het moment dat het water kookt, gooit hij de garnalen in de pan en wacht tot het water weer aan de kook is. “Over een minuutje of vijf, zes zijn klaar,” roept hij naar de tweeling. Even later pakt hij snel een garnaal uit het kokende water en pelt die. “Ze pellen goed!” zegt hij en giet de garnalen af. Buiten heeft tante Trijn op de koude tegelstraat een schoon wit laken neergelegd. Opa schudt de pan met garnalen uit over het laken. Dan leert tante Trijn aan de tweeling hoe ze de garnalen zo snel mogelijk kunnen koelen. Ze pakken ieder een punt van het laken en schudden de garnalen heen en weer totdat ze mooi uitgespreid op het laken liggen. Eerst vliegt de damp eraf maar al vlug zijn ze helemaal afgekoeld. Dan pakt tante Trijn de vier hoeken van het laken en draagt de garnalen naar binnen op de keukentafel. Tim en Tamara zijn dol op garnalen en nu hebben ze zoveel, er ligt een hele berg zomaar midden op de tafel. Opa Sippelaar leert de tweeling hoe je garnalen moet pellen. Dat is wel even een karweitje. En tante Trijn is ook nog streng. De tweeling mag de garnalen opeten, maar als ze één opeten moeten ze daarna één pellen en bewaren voor het kerstdiner. Die garnalen wil tante Trijn invriezen. Buiten is het inmiddels gaan regenen, de regen striemt tegen de ramen. Het fornuis is aan en tante Trijn maakt warme chocolademelk. Zo is in het huisje van opa Sippelaar garnalen pellen een mooi klusje op een regenachtige herfstavond.